

KOMENTAR BIBLIJE - "Mikec" (1. Mojsijeva 41,1 - 44,17)

Nehemija Gordon

Jono: Ove nedelje razgovaramo o Mikecu, 1. Moj. 41:1- 44:17 i to počinje ovako „*Posle dve godine faraon je sanjao da stoji pored Nila. I gle, iz Nila je izašlo sedam lepih i debelih krava koje su pasle travu pored Nila. A posle njih iz Nila je izašlo sedam ružnih i mršavih krava koje su stale pored tih krava na obali Nila. Tada su krave koje su bile ružne i mršave pojele onih sedam lepih i debelih krava. Onda se faraon probudio. Ali je opet zaspao i usnio drugi san. I gle, na jednoj stabljici izraslo je sedam krupnih i lepih klasova. A posle njih izraslo je sedam sitnih klasova, sasušenih zbog istočnog vetra. I ti sitni klasovi progutali su onih sedam krupnih i punih klasova. Tada se faraon probudio i shvatio da je to bio san. Ujutru je bio uznemirenog duha. Zato je poslao sluge da pozovu sve egipatske sveštenike koji se bave magijom i sve svoje mudrace, i faraon im je ispričao svoje snove. Ali niko nije mogao da ih protumači.*“

Kit: Ono što je ovde zanimljivo jeste da nakon što se probudio, on je znao da ti snovi nešto znače. Ponekad nešto sanjate i zaboravite šta, ali on je očigledno znao da u njegovim snovima ima nešto, zato je doveo ljude koji bi trebalo da znaju sve, a niko nije mogao da ih protumači. Posebno je zanimljivo to što ti snovi nisu ovaj put dati ni Jakovu ni Josifu, nego faraonu.

Jono: Da, san je Bog dao faraonu, to je značajno. Ovo je očigledno bio jedan od živopisnijih snova koje ljudi ponekad imaju. On je shvatio da je san značajan, jer postoje i sličnosti između prvog i drugog sna. Zato je on pozvao sve ljude i niko nije mogao da mu kaže značenje, a onda je glavni peharnik govorio s faraonom i rekao mu: „*Danas ću ti reći svoje grehe. Kad*

se faraon bio naljutio na svoje sluge, poslao je u tamnicu u kući zapovednika telesne straže mene i glavnog pekara. Jedne noći, i on i ja smo usnili san. Svaki san je imao svoje značenje. S nama je bio jedan mladić, Jevrej, sluga zapovednika telesne straže. Kad smo mu ispričali snove, on nam ih je protumačio. Svakom je protumačio njegov san. Onako kako nam ih je protumačio, tako se i dogodilo. Mene je faraon vratio u službu, a onog čoveka je obesio.“ Zanimljivo je to što dok priča s faraonom govori o njemu u trećem licu.

Nehemija: Ono što je veoma zanimljivo jeste stih osam - „ali niko nije mogao da ih protumači.“ Tu rečenicu kasnije faraon ponavlja, što nema smisla, jer je pozvao sve mađioničare u Egiptu, sve mudrace u Egiptu i teško je poverovati da niko od njih nije dao nikakvo tumačenje snova. Možda su oni zapravo i dali svoje teorije o tome šta ti snovi mogu da znače, ono što su oni mislili da znače, ali je faraon nekako znao da to nije bilo ispravno. Tako da faraon ne samo da je primio te snove, nego i razumevanje koje nije mogao da izrazi. Kada je čuo kako je Josif protumačio snove, znao je da je to tačno. Ovo je zanimljiva priča, jer gotovo istu priču imamo u Knjizi proroka Danila, poglavlje 2, gde Navuhodonosor sanja i takođe poziva mađioničare da mu protumače san, a jedini koji je uspeo u tome i dao zadovoljavajuće objašnjenje bio je Danilo. To je veoma slična priča.

Još nešto zanimljivo se nalazi u stihovima dva i tri, što se ponavlja nekoliko puta. Postoje dve vrste krava, prva je lepa i debela, a suprotno od toga je ružna i mršava.

Jono: „*Faraon je poslao po Josifa, da ga brzo dovedu iz zatvora. A on se obrijao...*“ Malo je čudno da ovde stanemo, ali je ovo u neku ruku pomalo sporno.

Nehemija: Jedan odeljak u 3. Moj. govori o brijanju krajeva brade i krajeva glave. Neki ljudi su to shvatili kao da nije dozvoljeno obrijati bradu. Ako pogledate kontekst, to su zapravo bili običaji tugovanja. Ono što su stari ljudi nekada radili je da bi obrijali glavu i bradu i sekli bi telo ili tetovirali ime preminule osobe na sebi. To su zapravo četiri stvari koje se navode. To je kontekst u 3. Moj. kada se govori o krajevima glave i krajevima brade. Ovde vidimo da se Josif obrijao, a postoje i drugi primeri kada su se ljudi brijali. U 3. Moj. takođe imamo proces pročišćavanja, kada se od nas zahteva da obrijemo sve dlake na telu, ne samo na glavi. To je bio oblik pročišćavanja. Da je Bog zaista hteo da zabrani brijanje, ne vidim zašto bi nam rekao u određenim situacijama da se obrijemo što bi predstavljalo naše pročišćavanje.

Jono: *„...i ošišao, presvukao se i izašao pred faraona. Tada je faraon rekao Josifu: „Usnio sam san, ali niko ne može da ga protumači. Čuo sam da ti možeš protumačiti san kad ga čuješ.“ Josif je odgovorio faraonu: „To nije u mojoj vlasti! Bog će faraonu objaviti dobro.“* Faraon je zatim ispričao Josifu san.

Nehemija: Ovde bukvalno kaže da će Bog objaviti faraonu mir. To je pomalo dvosmisleno. U ovom kontekstu to znači da će dobiti mir i da će dobiti odgovor. Odgovor mu se možda neće svideti, ali će dobiti mir i na taj način će biti zadovoljan.

Na hebrejskom bukvalno piše Elohim - on će odgovoriti. Elohim je reč koja je u množini, ali Josif kao monoteista razume da je Elohim samo jedan Bog, tako da piše da će on odgovoriti, a ne oni.

Jono: Dakle, faraon je ispričao svoj san Josifu. *„Ispričao sam ovo sveštenicima koji se bave magijom, ali nijedan nije mogao da mi objasni.“* A zatim u stihu 25, *„Tada je Josif rekao faraonu: „Oba faraonova sna imaju*

isto značenje. Bog javlja faraonu šta će učiniti. Sedam lepih krava predstavljaju sedam godina. Isto tako, sedam lepih klasova predstavljaju sedam godina. Oba sna imaju isto značenje. Sedam mršavih i ružnih krava koje su izašle posle njih predstavljaju sedam godina; i sedam praznih klasova, sasušenih zbog istočnog vetra, predstavljaju sedam godina gladi. Ovo sam već rekao faraonu: Bog je pokazao faraonu šta će učiniti: Evo, dolazi sedam veoma rodnih godina u svoj egipatskoj zemlji. Ali posle njih nastaće sedam godina gladi, kada će se zaboraviti sve obilje u egipatskoj zemlji i glad će uništiti zemlju.“

Stih 32 „A to što je faraon dva puta usnio san znači da je Bog to čvrsto odlučio i da će Bog to brzo i učiniti.“

Nehemija: Faraon je sanjao san dva puta jer je Bog odlučio šta će da učini i On će to učiniti brzo.

Jono: „Zato neka faraon potraži razboritog i mudrog čoveka i neka ga postavi nad egipatskom zemljom. Neka faraon postavi nadglednike u zemlji, pa neka uzima petinu roda egipatske zemlje za tih sedam rodnih godina. Neka oni sakupljaju sav rod tokom tih sedam godina što dolaze. Neka pod faraonovom rukom sabiraju žito za hranu, i neka ga čuvaju po gradovima. Ta hrana će služiti kao zaliha u zemlji za sedam godina gladi koje će nastati u egipatskoj zemlji, da zemlja ne bi propala zbog gladi.“

Nehemija: Istorijsko jevrejsko shvatanje jeste da Šmita, odnosno Šabatne godine kada se zemlja odmara jednu godinu svakih sedam godina, važi samo za zemlju Izrael i povezano je sa svetošću te zemlje. Ovde u Egiptu cela ta ideja šmita nije relevantna.

Jono: Stih 38 „Možemo li naći nekoga kao što je ovaj čovek, u kome je Božji Duh?“ U ovom prevodu koji držim ispred sebe piše- u kome je Božji Duh. Nehemija, kako da to shvatimo?

Nehemija: Onako kako piše. Duh Gospodnji može da uđe u ljude, to je nešto što vidimo kroz celi Tanah. U paganskom mentalitetu, a faraon je bio paganin, oni nisu imali problema s tim da prepoznaju hebrejskog Boga kao pravog Boga. Oni su imali mnogo bogova, hebrejske, hrišćanske, muslimanske, hindu, oni bi sve te bogove prepoznavali. Međutim, imali su svog boga sunca Ra. Mislim da zato faraon nije imao problema sa shvatanjem stvarnosti i istine o Bogu Izraela, u ovom slučaju Bogu Jevreja. On je gledao na Gospoda kao na jednog od mnogih bogova. To je bilo ropstvo u kojem je faraon bio.

Jono: U ovom slučaju, faraonu je bilo jasno da se u Josifu nalazi Božji Duh. Zato je on rekao Josifu: *„Pošto ti je Bog dao da sve to znaš, niko nije tako razborit i mudar kao što si ti. Ti ćeš biti upravitelj mog dvora i ceo moj narod bezuslovno će te slušati. Jedino ću prestolom biti veći od tebe.“* Faraon je još kazao Josifu: *„Postavljam te nad svom egipatskom zemljom.“* Tada je faraon skinuo pečatni prsten sa svoje ruke i stavio ga Josifu na ruku, obukao ga u haljine od finog lanenog platna i stavio mu oko vrata zlatan lanac. Osim toga, zapovedio je da ga voze u počasnim kolima odmah iza faraonovih kola i da pred njim viču „Avrek!“ Ovde vidimo ispunjenje Josifovog sna.

Nehemija: Da, on je prethodio ovome. Ako stih 40, koji je veoma zanimljiv, prevedete bukvalno, kaže nam se ovo - bićeš upravitelj mog dvora i tvoja usta će ceo moj narod ljubiti. Ovo je možda bio neki oblik odavanja časti, kao kada kum ljubi prsten. Ovo je možda bilo nešto slično tome ili su ga stvarno ljubili u usta kako bi pokazali da znaju da je on glavni. Teško je to bukvalno prevesti, ne znamo kulturološko značenje, ali tako bukvalno piše.

Kit: Koliko je dugo prošlo otkako je Josif sanjao svoj prvi san i onda se desilo sve ovo?

Nehemija: On je imao sedamnaest godina kad je došao u Egipat, tako da je proveo trinaest godina u ropstvu, a zatim došao kod faraona.

Jono: On nikada nije izgubio veru, a istovremeno je Božija ruka bila nad njim gde god da je išao. Bog je blagoslovio sve što je on radio, vidimo da je Bog imao neki plan za njega, što je zanimljivo jer je trebalo da prođe trinaest godina. Josif je bio tako strpljiv i pun vere.

Nehemija: Želim da dodam još nešto, što vidimo u stihu 51, Josif je dao ime svom sinu Manasija zato što mu je Bog dao da zaboravi svu svoju nevolju i ceo dom svog oca. Dakle, bio je odsečen od očeve kuće, postao je stranac u tuđoj zemlji, dospao je u situaciju u kojoj je bio u ropstvu i zatvoru. Sve to je imalo toliki uticaj na njega da je svog prvenca nazvao po ovom iskustvu, po tome što je prevazišao sve nevolje.

Jono: Ovim nam on otkriva da on jeste bio u nevolji, da je imao bolna sećanja i bio je jako tužan zbog svega što mu se desilo i gde se nalazi. Međutim, čak i pored svega toga, nikada se nije odrekao Boga, nazvao je po tome svog prvenca jer mu je Bog dao da zaboravi svu svoju nevolju.

Kit: Faraon je Josifu promenio ime i dao mu ime Psontomfanih. Šta to znači, Nehemija?

Nehemija: To je verovatno bilo egipatsko ime, koje je možda imalo i značenje na hebrejskom. Ako bismo uzeli da je to bilo hebrejsko ime, prvi deo reči bi značio kod, a drugi dešifrovati. Ovo je zanimljivo jer ovo ime ima značenje na hebrejskom, iako je jasno da to nije hebrejsko ime, nego egipatsko. Ovo je zapravo uzorak koji smo gledali kroz istoriju, kada su Izraelci bili u izgnanstvu, kada su bili u tuđoj zemlji, davane su im pozicije moći i tuđa imena, imena njihovih gospodara. Na primer, Danilovo ime je

bilo Belšazar, po bogu Belu. Vidimo dakle taj uzorak. Svaki Jevrej u istoriji, čak iako je bio na visokoj poziciji, uvek je bio broj dva, nikada ne bi mogao da bude kralj ili car, zato što je Jevrej. Vidimo to kod Josifa, Danila, čak i Nehemije. Vidimo da je Bog blagoslovio narod Izraela, ali kada su bili u izgnanstvu u Egiptu, uvek su bili broj dva.

Jono: Još jedna stvar koju bih hteo da istaknem jeste sveštenik iz Ona. Sveštenik je kohen. Ovo je drugi put da se to spominje u Tanahu. Imamo Malhisedeka, gde se prvi put spominje, a ovo je drugi put da se spominje. Meni je ovo zanimljivo jer odakle ja dolazim, postoje samo dve vrste sveštenika. Bili su sveštenici Malhisedeka i sveštenici Arona, nije bilo drugih sveštenika. Reč kohen se nije koristila ni za jedan drugi naziv.

Nehemija: Ne znamo da li je ovo dobri kohen, možda je to bio zli kohen. Nemamo odgovor na to da li je on dobar ili ne. Sama reč kohen ne govori nužno da je to pravi sveštenik. Postoje i lažni sveštenici koji se takođe nazivaju kohen.

Jono: Idemo dalje „Josif je imao trideset godina kada je stao pred faraona, cara Egipta. Zatim je Josif otišao od faraona i obišao svu egipatsku zemlju. Tokom sedam rodni godina zemlja je bogato rađala. A on je sakupljao sav rod tokom tih sedam godina koje su nastupile u egipatskoj zemlji, i taj rod je čuvao po gradovima. Josif je sakupio velike količine žita, kao peska morskoga, dok na kraju nisu prestali da ga mere jer se nije moglo izmeriti.“ Vidimo tu izreku iz starih vremena, za količinu - kao peska morskoga.

Nehemija: To je hebrejski način da se kaže da je nečega toliko mnogo da ne može ni da se izbroji.

Jono: Nakon toga, Josifu su se rodila dva sina, koje mu je rodila Aseneta. Prvog je nazvao Manasija jer „*Bog mi je dao da zaboravim svu*

svoju nevolju i ceo dom svog oca.“ Drugog sina je nazvao Jefrem, jer je rekao „*Bog me je učinio plodnim u zemlji moje nevolje.*“ Da li je ta reč plodan definicija imena?

Nehemija: Dakle, ime je Jefrem, a na hebrejskom „Bog me je učinio plodnim“ jeste jedna reč efronim, odatle njegovo ime Efraim - Jefrem.

Jono: Tako je prošlo tih sedam rodnih godina i nastupilo je sedam gladnih godina. Faraon je rekao ljudima da odu kod Josifa, a on je otvorio sve žitnice koje su imali i počeo da prodaje hranu Egipćanima. Osim Egipta, i druge zemlje u okolini je zahvatila glad, tako da su svi dolazili Josifu. Kada je Jakov video da u Egiptu ima žita, rekao je svojim sinovima da se pokupe i idu u Egipat i donesu žita, kako bi preživeli, da ne bi umrli. Zatim se dešava ono o čemu se radi u nastavku 1. Moj. Josif je bio glavni u celoj zemlji i prodavao je ljudima hranu. Josifova braća su došla i poklonila mu se, u stihu šest, „s licem do zemlje.“ Ovo je prvo bukvalno ispunjenje sna.

Nehemija: Da, Josif se setio sna u stihu devet. Zato im je rekao „Vi ste uhode!“ Zašto bi im to rekao? Zato što je u svom snu video da mu se 11 zvezda klanja do zemlje, ne samo 10. Ako ne dođe još jedan brat, znao je da san neće biti ispunjen. Zanimljivo je to što je on u snu video 11 zvezda kako mu se klanja, ali i sunce i mesec. Na to ga je otac pitao- zar ćemo se majka i ja klanjati tebi? To je veoma zanimljivo, jer mu je majka sada bila mrtva. Šta je onda taj san stvarno značio? Njegov otac je pretpostavio da je 11 zvezda u njegovom snu zapravo 11 njegove braće, a sunce i mesec su on i njegova žena. Međutim, možda su sunce i mesec bili Egipat i Hanan. Majke ne može da bude, jer je umrla kad se Venijamin rodio, tako da znamo da nije majka. Tradicionalno su jevrejski preci govorili da je on mislio da je to njegova pomajka koja ga je podigla kad mu je umrla prava

majka. To je jedna mogućnost, ali je moguće da se sunce i mesec odnose na Egipat i Hanan.

Jono: Dakle, on ih je na neki način ispitivao i oni su mu na kraju priznali da je najmlađi od braće ostao s ocem, a da jednog više nema. Rekli su njemu da jednog više nema.

Kit: Ovde imamo biser iz Tore, u stihu 13. Šta nam na hebrejskom zaista piše ovde- „*Najmlađi je ostao s našim ocem, a jednog više nema.*“

Nehemija: Piše enenu- nema ga više. Bukvalno- on nije. To je moglo da znači da je mrtav, ali ne i nužno.

Jono: „*Ali Josif im reče: „Već sam vam kazao - Vi ste uhode!”*“

Nehemija: Način na koji im se on kune u stihu 15, on ih zaklinje ovako „Tako živ bio faraon“, što je veoma zanimljivo. Izraelci se kunu na ovaj način „Hej Jehova“, odnosno „Živio Gospod“. Ovde vidimo značenje ovoga, jer Egipćani misle da je faraon bog i tako se i kunu u ime faraona. U hebrejskom je zapovedeno u 5. Moj. i na još nekoliko mesta da se kunete u Njegovo ime. Dakle, ako se lažete i zaklinjete se, znači da govorite da Gospod ne živi. Ovde imamo takav slučaj i s faraonom, odnosno ako Josif laže, znači da poriče faraonov život, što je ovde bogohuljenje. Ovo je takođe deo glume, jer on želi da oni misle da je on Egipćanin, tako da mora da se zakune u ime faraona. Ne želi da se zaklinje u ime boga Ra, jer Ra jeste pagansko božanstvo. Faraon nije bog, faraon je samo car.

Veoma mi se sviđaju stihovi 21 i 22, jer on sluša raspravu braće, a u stihu 23 nam piše da oni nisu znali da ih on razume, jer je s njima razgovarao preko tumača. Josif je sedeo i govorio egipatskim jezikom, a oni su govorili hebrejski, te nisu znali da on razume reči na hebrejskom, a to je veoma značajno jer je on rekao braći da će da stavi jednog brata u zatvor dok ne dovedu najmlađeg brata Venijamina. A kojeg brata je uzeo?

Zašto je uzeo Simeona? Zašto nije Ruvima, kad je Ruvim najstariji sin i on to zna. Zašto Simeona? Zato što je čuo da je Ruvim pokušao da mu spase život, te da Ruvim nije kriv za to što su ga poslali u ropstvo. Zato nije hteo da uzme Ruvima, a sledeći po redu je Simeon.

Jono: Oni su rekli: „*Sigurno snosimo krivicu zbog našeg brata, jer smo videli nevolju njegove duše kad nas je preklinjao za milost, a mi ga nismo poslušali.*“ Oni tada shvataju da su to zaslužili i da su znali da će se to desiti, jer su učinili nešto loše i sada plaćaju za to. „*Zato nas je snašla ova nevolja. Tada im Ruvim odgovori: „Zar vam nisam govorio.“*“

Kasnije nam piše da dok su se braća prepirala, on se udaljio od njih i zaplakao. Zatim se vratio i napunio im vreće žitom, te im vratio i novac, a kada su oni to saznali, uplašili su se i rekli „*Šta nam je ovo Bog učinio?*“ Zatim su se vratili ocu Jakovu i ispričali mu sve što se dogodilo, a on nije bio previše iznenađen, ali kada su videli novac, Jakov je uzviknuo da su mu uzeli Josifa i Simeona, a sad hoće i Venijamina. Međutim, Ruvim mu je na to rekao da ubije dvojicu njegovih sinova ako ih ne vrate. Međutim, Jakov im je odgovorio „*Moj sin neće ići s vama, jer je njegov brat mrtav i on je ostao sam. Ako ga zadesi neko zlo pa pogine na putu na koji idete, poslali biste moju sedu glavu s tugom u grob.*“ Tako oni nisu krenuli na put, ali kad su pojeli svu hranu, otac im je rekao da idu ponovo po žito, međutim, Juda mu je na to rekao da će morati da povedu Venijamina. Koliko dugo je prošlo vremena?

Nehemija: Ko zna, možda i nekoliko meseci, a možda i godina dana.

Kit: To kad kažu da je u zemlji bila glad, to znači da su oni bukvalno gladovali.

Nehemija: Da, bili su bez hrane, ali imali su dovoljno vremena da krenu u Egipat i ponesu nešto kao poklone. Dakle, nisu bili baš skroz bez hrane.

Verovatno su zaklali i neke životinje, jer nije bilo hrane da ih prehranjuju, nisu imale ništa da jedu. Kako su postepeno trošili svoje zalihe, shvatali su da im nije puno ostalo.

Jono: Stih 16 *„Kad je Josif video da Venijamin nije s njima, odmah je rekao čoveku koji je upravljao njegovim domom: „Odvedi ove ljude u kuću, zakolji nešto od stoke i pripremi jelo, jer će ovi ljudi jesti sa mnom u podne.““* Međutim, oni su se uplašili i mislili su da on to čini zbog novca koji je stavljen u njihove vreće, tako da su mu rekli da su pronašli novac kad su otvorili vreće, te da oni nemaju ništa s tim. Josif im je rekao da se ne boje i *„Vaš Bog i Bog vašeg oca stavio vam je blago u vreće. Vaš novac je stigao k meni.“* Zatim im je izveo Simeona.“

Nehemija: Moramo samo da se vratimo na stih 18, jer je u njemu nešto komično. Dešava se to da im je novac u vrećama koje su doneli u Josifov dom i plaše se. Plaše se jer su došli u Josifov dom i misle da su tu dovedeni zbog novca. Misle da je on našao način da ih pretrese i napadne i da ih zarobi, i još kažu *„i otmu nam magarce“*. Ne znam zašto mi je to toliko komično, ali mislili su da će da postanu robovi, a ipak se plaše za svoje magarce. Žele da nas zarobe i uzmu kao robove i otmu nam magarce. To je verovatno bio opravdan strah, jer da je Josif zaista bio Egipćanin, možda bi im se tako nešto i desilo.

Jono: Zatim, u stihu 26 piše da su se *„poklonili pred njim i pali ničice.“* Ovde su se sada nalazila sva braća, sunce i mesec možda i nisu, ali sva braća su sad tu i klanjaju se pred njim. *„Kad je Josif podigao oči i video svog brata Venijamina, sina svoje majke, rekao je: „Da li je ovo vaš najmlađi brat o kome ste mi pričali?“* Zatim je rekao: *„Sine, neka Bog bude milostiv prema tebi.“* Tada je Josif požurio da izađe napolje jer je bio duboko ganut zbog svog brata. Zato je potražio mesto gde se isplakao, pa

je ušao u jednu odaju gde je mogao da bude sam i tamo se isplakao. Posle se umio, izašao iz sobe i savladavajući svoja osećanja rekao: „Poslužite jelo.““

A zatim u stihu 34 „A on je naredio da im se posluže jela koja su bila pred njim, a Venijaminu je dao pet puta više nego svima ostalima. Tako su se oni gostili i pili s njim dok se nisu nasitili.“

Nehemija: Nakratko ćemo da se vratimo na stih 32. „Zasebno su poslužili i njega i njegovu braću i Egipćane koji su jeli kod njega, jer Egipćani nisu mogli da jedu s Jevrejima, jer je to Egipćanima bilo nečisto.“ To je nečisto u Egiptu, kasnije saznajemo zašto. Kasnije u 1. Moj., ali i u 2. Moj. se objašnjava da su Egipćani obožavali ovcu i jagnjad. Izraelci su bili pastiri i jeli jagnjetinu, te su zato njima bili nečisti. Jeli su egipatskog boga i zato Egipćani nisu hteli da jedu za istim stolom sa ovim pastirima koji su jeli jagnjetinu. To je posle postala glavna tema u egipatskoj istoriji, odnosno ono što su arheolozi otkrivali u starim egipatskim spisima. Egipćani su pisali o carevima pastira, odnosno grupi muškaraca iz zemlje hananske koji su došli i vladali Egiptom. Egipćani nikada nisu prihvatili te vladare, smatrali su da je to nečisto, jer su ti vladari jeli njihove bogove, odnosno jagnjetinu. U nekim pričama postoje naznake da su ti pastiri bili Josif i njegova braća.

Jono: Josif je kasnije naredio da im se stavi hrana u vreće, te da se stavi srebrni pehar u Venijaminovu vreću. Zatim je nakon što su oni krenuli na put, poslao čoveka za njima i rekao mu da im kaže: „Reci im: „Zašto vraćate zlo za dobro? Zar nije to pehar iz kog moj gospodar pije i iz kog tačno proriče? Zlo ste učinili.“

Nehemija: Ovako nešto smo već videli pre. Jakov je to učinio Lavanu, Lavan ga je stigao i pitao ga da li misli da može da mu pobegne. Imamo

veoma sličan događaj, gde neko nekoga juri i kaže da ne može da pobegne. U oba slučaja se ispostavilo da optužbe nisu u potpunosti tačne. Lavan je krenuo da traži svoje idole, jer su nestali i odmah je pomislio da je to učinio Jakov. U ovom slučaju, znamo da je to sam Josif učinio. Međutim, on je to učinio kako bi imao neki razlog da ih vrati u svoj dom.

Jono: U stihu 15 vidimo „*A Josif im reče: „Šta ste to učinili? Zar niste znali da čovek kao što sam ja može tačno proricati?‘‘*“ Dakle, postavlja se pitanje da li on zaista proriče.

Nehemija: Mislim da je značenje u ovom kontekstu to što su navodno uzeli taj pehar, ali ne da je on prerekao da je nestao pehar, nego je zbog nestanka pehara krenuo da stigne te Izraelce.